

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	054-01-19	
Дата	05, 03	2020г.

13³⁰
Ирис

ДО Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Менда Свещева
Владислав Николов
Евгения Ангелова
Ирена Димова
Анжела Савеншва
Александър Иванов

ЗАКОН

за допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове

(обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14 и 18 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 12, ал. 1, т. 4 след думите „които съдържат“ се добавя „тегловно повече от 0,65 на сто“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 4 се прилага и за заварените случаи, при които се осъществява дейност с тютюн за пушене (за лула и цигари) към влизането в сила на този закон.

§ 3. В преходните и заключителните разпоредби на Закона изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 96 от 2019 г., изм., бр. 18 от 2020 г.) в § 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В срок до 30 април 2020 г. министърът на финансите привежда в съответствие със Закона за акцизите и данъчните складове правилника за неговото прилагане, с изключение на чл. 47, ал. 1 и чл. 47б от същия закон.“

2. Създават се нови ал. 2 и 3 :

„(2) Министърът на финансите привежда правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове в съответствие с чл. 47, ал. 1 и чл. 47б от същия закон в двумесечен срок след приключване на процедурата по изпратено съобщение за проект на технически регламент в Европейската комисия съгласно Постановление № 165 на Министерския съвет от 2004 г. за организацията и координацията на обмена на информация за технически регламенти и правила за услуги на информационното общество и за установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои технически правила за продукти, законно предлагани на българския пазар (ДВ, бр. 64 от 2004 г.), с което се въвеждат изискванията на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., установяваща процедура за предоставянето на

информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила.

(3) В срока по ал. 2 министърът на финансите привежда в съответствие със Закона за акцизите и данъчните складове наредбите по чл. 103а, ал. 2 и 4 от същия закон.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 3“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 4“.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 2“.

6. Досегашната ал. 5 става ал. 7 и в нея думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

7. Досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 7“, а думите „ал. 4“ стават „ал. 6“.

§ 4. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г., изм. и доп., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66 и 67 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 63, 73 и 94 от 2010 г., бр. 41, 81 и 99 от 2011 г., бр. 38, 60 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 12, 53 и 98 от 2014 г., бр. 28 и 89 от 2015 г., бр. 15 и 95 от 2016 г., бр. 58 и 96 от 2017 г., бр. 56 от 2018 г., бр. 1 и 62 от 2019 г.) в чл. 122, ал. 1 думите „и на министъра на финансите“ се заличават.

§ 5. В Закона за достъп до обществена информация (обн., ДВ, бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 1 и 45 от 2002 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 24, 30 и 59 от 2006 г., бр. 49 и 57 от 2007 г., бр. 104 от 2008 г., бр. 77 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 97 от 2015 г., бр. 13 и 50 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 77 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15а, ал. 2 думите „нормативите за разходите“ се заменят с „дължимите разходи“.

2. В чл. 20 ал. 2 се изменя така:

„(2) Заявителите заплащат материалните разходи по предоставянето на обществената информация.“

§ 6. Параграфи 4 и 5 влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

ВНОСИТЕЛИ:

Менеджър
Владислав Каленов
ЕВГЕНИЯ АНГЕЛОВА
Марио Пеев

Анна Савинова
Александр Уваров

МОТИВИ

към проекта на Закона за допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове

Със законопроекта се правят допълнения в Закона за акцизите и данъчните складове, както и изменения в Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за гражданското въздухоплаване и в Закона за достъп до обществена информация.

По Закона за акцизите и данъчните складове - За да бъде определена една стока като акцизна – тютюн за пушене (за лула и цигари) е необходимо да се вземе предвид и количеството на глицерина, което може да е в резултат на естествени биохимични процеси, допълнително технологично третиране или замърсяване на тютюна с глицерин, в резултат от козметични продукти и някои препарати за растителна защита, където глицерина се явява прилепители и/или разтворители. При производството на тютюневи изделия - тютюн за пушене и цигари, с цел контролиране и стабилизиране влажността на тютюните и улесняване на тяхното нарязване, обичайно при производството на тютюневи изделия се влага глицерин над 1% на база нетно тегло в бленда. Предлаганата минимална норма за тегловно съдържание повече от 0,65% глицерин, в определението за „тютюн за пушене (за лула и цигари)“ по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове, кореспондира както със естественото съдържание на глицерини и замърсяването на тютюна с глицерин, така и с обстоятелството, че е под прага на обичайното технологично третиране на тютюна с глицерин.

По Закона за корпоративното подоходно облагане - Предложението е с оглед измененията в Закона за акцизите и данъчните складове и въведеното изискване към лицензираните складодържатели за използване в данъчните складове на системи за видеонаблюдение и контрол. В тази връзка и предвид, че техническите изисквания към системите за видеонаблюдение и контрол, които са предмет на уредба в проекта на правилник за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове, попадат в приложното поле на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество, е налице необходимост от удължаване срока за издаване на подзаконовият нормативен акт до приключване на процедурата по изпратено съобщение за проект на технически регламент. Националната процедура по обмен на информация за техническите регламенти е уредена в ПМС № 165 на МС от 2004 г. за организацията и координацията на обмена на информация за технически регламенти и правила за услуги на информационното общество и за установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара на друга държава членка.

По Закона за гражданското въздухоплаване - Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване предмет на закона е уредбата на обществените отношения, свързани с гражданското въздухоплаване в Република България и с осигуряването на безопасността и сигурността му. Законодателят е възложил изпълнението на закона на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. В чл. 120 от Закона за гражданското въздухоплаване се определят видовете такси, които се събират при осъществяване на дейностите по закона, като съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на финансите определя с наредба техния размер, реда и случаите, при които те се събират.

Законът за гражданското въздухоплаване, макар и в години да е променян нееднократно, е приет през 1972 г. Първоначално нормата на чл. 122 от закона е предвиждала размерът на таксите, редът и случаите, при които те се събират, да се определят от министъра на транспорта и от министъра на финансите. Впоследствие законодателят е делегирал определянето на размера на таксите, реда и случаите, при които те се събират, на Министерския съвет, но следвайки установения модел е предвидил това да става по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите. Предвид естеството на обществените отношения, регулирани със Закона за гражданското въздухоплаване и наредбата по чл. 122, ал. 1 от закона, в контекста на настъпилите промени общественоеикономически условия в страната и в националното законодателство, включително при дефинирането на правомощията и отговорностите на съответните органи на изпълнителната власт, се поставя въпросът за логиката от запазването на въпросното законово решение. В този смисъл с предложеното изменение в Закона за гражданското въздухоплаване се предвижда отпадане на нормативното изискване министърът на финансите да бъде съвносител в Министерския съвет на нормативния административен акт по чл. 122 от закона.

Предложените промени в проекта на акт няма да доведат до въздействие върху държавния бюджет.

Проектът на акт не съдържа разпоредби, транспониращи актове на Европейския съюз, поради което не е приложена справка за съответствие с европейското право.

По Закона за достъп до обществена информация - С разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ е въведено изискването разходите по предоставяне на обществена информация да се заплащат по нормативи, определени от министъра на финансите, които да не превишават материалните разходи по предоставянето им. Целта на законодателя е била заплащането на разходите да не превишава стойността на извършените материални разходи по предоставянето на информацията. Делегирането на един орган – министъра на финансите, да определя общи нормативи за разходите по предоставянето на обществена информация от различни организации, крие

обективен риск за стриктното спазване на посоченото законово изискване. В този смисъл с предложената промяна в ЗДОИ се цели защита на интересите на заявителите, като се предвижда те да заплащат разходите на база на действително извършените от задължените субекти материални разходи по предоставянето на обществената информация.

Предложените промени в проекта на акт няма да доведат до въздействие върху държавния бюджет.

Проектът на акт не съдържа разпоредби, транспониращи актове на Европейския съюз, поради което не е приложена справка за съответствие с европейското право.

ВНОСИТЕЛИ:

Александра Савенкова
Владимир Лилков
ЕВГЕНИЯ АНГЕЛОВА
Ирена Дилкова
Даниела Савенкова
Александър Иванов

ПРЕДВАТИРЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

на проекта на Закон за допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове:

1. Основания за законодателна инициатива

Предложените в законопроекта промени в акцизното законодателство са свързани с реализирането на законодателни мерки за предотвратяване на възможностите за укриване и невнасяне на данъци и отклонение от данъчно облагане.

Предложените в законопроекта промени в Закона за корпоративното подоходно облагане са свързани с измененията в Закона за акцизите и данъчните складове и въведеното изискване към лицензираните складодържатели за използване на системи за видеонаблюдение и контрол. Предложенията са направени и във връзка с необходимостта от осигуряване на достатъчно време за привеждане в съответствие и въвеждане на техническите изисквания към системите за видеонаблюдение и контрол.

Предложените промени в Закона за гражданското въздухоплаване и в Закона за достъп до обществена информация са следните:

1. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване предмет на закона е уредбата на обществените отношения, свързани с гражданското въздухоплаване в Република България и с осигуряването на безопасността и сигурността му. Законодателят е възложил изпълнението на закона на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. В чл. 120 от Закона за гражданското въздухоплаване се определят видовете такси, които се събират при осъществяване на дейностите по закона, като съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на финансите определя с наредба техния размер, реда и случаите, при които те се събират.

Законът за гражданското въздухоплаване, макар и в години да е променян нееднократно, е приет през 1972 г. Първоначално нормата на чл. 122 от закона е предвиждала размерът на таксите, редът и случаите, при които те се събират, да се определят от министъра на транспорта и от министъра на финансите. Впоследствие законодателят е делегирал определянето на размера на таксите, реда и случаите, при които те се събират, на Министерския съвет, но следвайки установения модел е предвидил това да става по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите. Предвид естеството на обществените отношения, регулирани със Закона за гражданското въздухоплаване и наредбата по чл. 122, ал. 1 от закона, в контекста на настъпилите промени общественно-икономически условия в страната и в националното законодателство, включително при

дефинирането на правомощията и отговорностите на съответните органи на изпълнителната власт, се поставя въпросът за логиката от запазването на въпросното законово решение. В този смисъл с предложеното изменение в Закона за гражданското въздухоплаване се предвижда отпадане на нормативното изискване министърът на финансите да бъде съвносител в Министерския съвет на нормативния административен акт по чл. 122 от закона.

2. С разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ е въведено изискването разходите по предоставяне на обществена информация да се заплащат по нормативи, определени от министъра на финансите, които да не превишават материалните разходи по предоставянето им. Целта на законодателя е била заплащането на разходите да не превишава стойността на извършените материални разходи по предоставянето на информацията. Делегирането на един орган – министъра на финансите, да определя общи нормативи за разходите по предоставянето на обществена информация от различни организации, крие обективен риск за стриктното спазване на посоченото законово изискване. В този смисъл с предложената промяна в ЗДОИ се цели защита на интересите на заявителите, като се предвижда те да заплащат разходите на база на действително извършените от задължените субекти материални разходи по предоставянето на обществената информация.

2. Заинтересовани групи

Във връзка с предложените промени в Закона за акцизите и данъчните складове - вносителите и производителите на тютюневи изделия и по специално тези, които произвеждат и внасят тютюн за пушене, съдържащ глицерин.

Във връзка с предложените промени в Закона за корпоративно подоходно облагане - лицензираните складодържатели, „Агенция Митници“ и Министерство на финансите.

Във връзка с предложените промени в Закона за гражданското въздухоплаване - Министерството на финансите и Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

Във връзка с предложените промени в Закона за достъп до обществена информация - министерства и ведомства, които предоставят обществена информация.

По законопроекта не са провеждани обществени консултации

3. Анализ на разходите и ползи

Предложените промени не могат да се осъществят в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

За приемането на законопроекта не са необходими допълнителни

разходи/трансфери/други плащания. В тази връзка предложените промени няма да доведат до въздействие върху държавния бюджет.

4. Административна тежест и структурни промени

Приемането на проекта на закон не е свързано с необходимост от административни структурни промени.

5. Въздействие върху нормативната уредба

Приемането на законопроекта няма да наложи промени в подзаконовата нормативна уредба.

ВНОСИТЕЛИ:

Мендря Свещев
Владислав Димитров
ЕВГЕНИЯ АНГЕЛОВА
Ирина Димова
Даниела Савкшева
Александър Иванов